

Novák Sándor, színigazgató, sz. 1820. márc. 18-án, Esztergomban, megh. 1882. febr. 25-én, Székesfehérvárott. Előbb kispap volt, 1840—41-ben orvosnövendék, aztán kardalos a Nemzeti Színházban. 1843-ban Marosvásárhelyen játszik, Kilényi Dávidnál és pedig operákban is, mint Norma, Bájital, Alvajáró, Borgia Lucretia, Szésvillai borbély, stb. Innen Brassóba megy, azután beutazza egész Erdélyt. 1844. őszén németül játszik a nagyszombeni német színházban, majd Szegedre kerül egy kis társulathoz. 1845-ben Komlóssynál van, Kassán. Egy év múlva karmester lesz, Komáromban, Fekete színigazgatónál, majd Győrben Hetényinél; a telet mint templomi tenorista tölti (500 frt évi fizetéssel, melyhez szabad lakás és tüzifa is járult), de püspöke elhalálásával az intrika kimarta jó pozíciójából, erre ismét a színházhoz került vissza és 1867-ben Aradi Gerónél, majd 1868-ban Károlyi Lajosnál működik karmesteri minőségben. Ugyanez évben színigazgatói engedélyt kapott és Gyöngyösön megkezdte működését. 1873-ban Szentesen nyugalomba ment, azután 1874. okt. havában a székesfehérvári székesegyház orgonistájává választották meg. Egyben énektanár is volt és a tűzoltók karnagya.

Novák Sándor, dr. munkája: »Modell«, operett 3 felv. Társsz. Kenessey Jenő és Kovács Géza dr. Bem. 1926. ápr. elején, a Magyar Nemzeti Szövetség Kőbányai Körének műkedvelői, Kőbányán.

Nove Pálné (Mirics Gizella), színésznő, sz. 1899. ápr. 27-én, Makón. Színpadra lépett 1928. szept. 1-én.

Novelli Ermete, olasz színművész, sz. 1851. márc. 5-én, Lucca-ban, megh. 1919. jan. havában, Luganoban. Atyja. N. Alessandro, sűgő volt. 1866—67-ik év farsangján a milanoi Radegonda-színházhoz szerződötték, ahol Scalirni-nek »Il sex-sa minga« c. darabjában egy 67 éves agglégényt alakított. Innen a római Amilcare Belotti társulatához hívták meg, azután Cesare Vitaliani társulatához, négy év múlva Pietribonihoz, öt év múlva Belotti Bonhoz ment. Előbb burleszk-, később drámai szerepeket játszott és mint Itália egyik

legnagyobb művészt tisztelték. Nálunk a Vigszínházban mutatkozott be első ízben, 1899. nov. 3-án, a »Papa Lebonnard« c. vj.-ban, majd újra 1900. máj. 10-én járt nálunk, ekkor ismét a Vigszínházban szerepelt az »Il mercanto de Venezia« (»Velencei kalmár«) c. tragédiában. 1903. dec. 14-én a Népszínházban lépett fel, ekkor újra a »Velencei kalmár«-ban ragyogtatta tehetségét. Az olasz színházi élet egyik legkiválóbb alakja volt. Előadási művésze sok tekintetben átmenet volt Rossi iskolájától Zaccanihoz. Leart és Shylockot például lendületes páthosszal szokta játszani, modern szerepekben ellenben életűen követte a naturalisztikus színjátszás elveit. Főbb szerepei: Lear, XI. Lajos, Rabagas, Shylock, Euclio (Bögge), Otello, Kean, stb.

Novotny Miklós, balletmester, sz. 1900-ban, Tatatóvároson. Már kora ifjúságában szerepelt színpadon. 1918-ban végelte a Rákosi-iskolát, a háborúban bevonult a honvédszárakhoz és mint zászlós tért haza. Ezután a Magyar Színháznál működött, majd külföldre ment és Berlinben a Schöneberger Operetten Theater és Theater des Ostens tagja volt. Nagy sikerei voltak a berlini Ufa-vállalat és Iparművészeti főiskola balletjeivel. Mikor hazájába visszatért, a Király Színház és a Royal Orfeum darabjainak táncait tanítja be, eredményes táncpedagógiai tevékenységet fejt ki a Rákosi-iskolában és az Artistaegylet artistaképző iskolájában. 1929. óta főtáncára a Tánművészeti Akadémiának és főleg színpadi táncok és artista-táncszámok betanításával foglalkozik és eredményes működésével teszi nevét ismertté színházi szakkörökben.

Noziére (noziér) M., fr. színműíró, nálunk is bemutatott színműve: »A Kreutzer-sonáta«, szmü 3 felv. Társsz. Savoir A. Ford. Földi Mihály. Bem. 1924. szept. 12. Belvárosi Színház.

Nőemancipáció, Szigeti József énekes bohósága. Bem. 1885. márc. 4. a Népszínházban. Zen. szerz. Serly Lajos. Pálmay Ilka, Horváth, Tóth, Pártényiné, Vidor, Tihanyi, Solymossy, Ujváry, Szilágyi, Klárné voltak a főszereplők.